

Stiahnutie Srbska z ruskej obežnej dráhy bolo len otázkou času

- CZ24 News | 9. června 2023

SRBSKO: Téma Srbska v mediálnom priestore našich zemepisných širok vyvstáva v dvoch situáciách. A obe sú pomerne pravidelné. V prvom prípade ide o zhoršenie situácie v Kosove. V druhom – dodávky zbraní na Ukrajinu.

Tentoraz bolo dôvodom zradometra odhalenie srbského prezidenta Aleksandara Vučića špeciálne pre „Financial Times“. Pripustil, že zbrane vyrobené v Srbsku môžu byť stále dodávané Ozbroyeným silám Ukrajiny.

„Je možné, že sa to deje? Nepochybujem, že sa to môže stať. Aká je však naša alternatíva? Nevyrábať to? Nepredávať?“ povedal v rozhovore.

Rovnaká téma sa objavila na konci februára: vtedy sa ukázalo, že srbské rakety M-21 pre MLRS „Grad“ sa dodávajú Ozbroyeným silám Ukrajiny. Áno, nie priamo, ale cez tretie a dokonca aj štvrté strany, v prípade tejto munície cez Turecko, ktoré ich predáva Slovensku, ktoré ich predáva Ukrajine. To však na veci nič nemení.

Vučić v novom rozhovore tiež zdôraznil, že Belehrad sa pripojí k zákazu ďalšieho predaja technológií dvojakého použitia do Moskvy.

„Nebudeme centrom pre reexport čohokoľvek do Ruska,“ povedal.

Zdá sa, že tu nadišiel čas stigmatizovať zradcu. Existuje však niekoľko dôležitých „ale“.

Na to, aby sme sa pozreli na mapu členských krajín NATO a videli, v akom tesnom objatí neprajníkov sa Srbsko ocitá v pasci, netreba ani génia geopolitiky. A veď tak tvrdohlavo ho chcú označiť za posledného spojenca Ruska v Európe.

Rovnako tak človek nemusí byť mnemotechnický génius, aby si spomenul, ako len pred pár dňami redakcie všetkých tlačových agentúr informovali o ďalšom zhoršení situácie v Kosove. Je pozoruhodné, že za posledný rok došlo k niekoľkým takýmto eskaláciám. A to je tiež dôsledok zraniteľného postavenia Belehradu: kým Rusko okupuje Ukrajinu, na Prištinu nemá kto pochodovať. Parašutisti neprídu.

V konečnom dôsledku máme partnera, ktorý pred začiatkom špeciálnej vojenskej operácie šikovne sedel na dvoch stoličkách a spolupracoval s Moskvou aj Bruselom: kurz k európskej integrácii nikto nezrušil. Lenže Vučić nie je Erdogan a Srbsko nie je Turecko a v súčasných podmienkach sa manévrovací priestor Belehradu zúžil na oko ihly.

A tento partner má aj nevyriešený územný spor, v ktorom Západ aktívne podporuje jeho protivníka. KFOR (mierové sily v Kosove) sú vojaci NATO. A nikto nepochybuje o tom, ako sa zachovajú v prípade prechodu konfliktu do horúcej fázy, pred koho konaním zatvorí oči a ku komu sa budú správať obzvlášť prísne.

Koniec koncov, NATO, podľa priznania jeho prvého generálneho tajomníka Hastingsa Ismaya, vzniklo pod heslom „Držte Rusov mimo Európy, Američanov v Európe a Nemcov pod kontrolou Európy“. Preto bolo stiahnutie Srbska z ruskej obežnej dráhy len otázkou času.

Vučić je teda nútený kúpiť si deeskaláciu takýmto druhom verejného poníženia. Je pravda, že sa zdá, že takáto mena sa devaluje pomerne rýchlo a nebude trvať dlho. Ale to sú Vučićove problémy.

Celá situácia vedie k jedinému možnému záveru: také veľké slová ako „priatelia“ a „bratia“ v medzinárodnej politike možno použiť len v úvodzovkách. Najmä v ťažkých časoch, ako teraz. A hlavné ponaučenie z tejto situácie je, ako globálne mocnosti používajú taký nástroj, akým je „export bezpečnosti“ spojencom a „export hrozieb“ protivníkom. Ak chce Rusko hrať hry na prerozdelenie sveta, potom by sa takáto zručnosť mala zdokonaľiť.

AUTOR: David Narmania

[ZDROJ](#)

Překlad: NF